

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Volja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 179. — Štev. 179.

NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 1, 1936 — SOBOTA, 1. AVGUSTA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

VSTAŠI V OFENZIVI PRED GLAVNIM MESTOM Francija je odrekla Španski svojo pomoč

VSI DELAVCI SO BILI POZVANI POD OROŽJE; VSE TRGOVSKE LADJE V VLADNI SLUŽBI

Franciji je v prvi vrsti za vzdržanje evropskega mira in zato noče poslati španski vladi orožja. — General Moła je s svojimi fašisti oddaljen le 38 milj od glavnega mesta. — Italija javno podpira španske vstaše z letali in municijo.

PARIZ, Francija, 31. julija. — Francoska vlada je izjavila danes, da bo ostala napram državljanjski vojni na Španskem povsem nevtralna.

Vnanji minister Yvon Delbos je rekel: — Francija se ne bo vmešavala v notrajno politiko drugih evropskih držav. Francija se predvsem zavzema za vzdržanje evropskega mira in zato ne bo nikomur pomagala z orožjem.

OBLEGORDO, Španija, 31. julija. — Vstaška armada generala Emilija Mole napreduje v smeri proti Madridu. Pozno zvečer je dospela prva kolona do mesta Buitroga, ki je oddaljeno le 38 milj od Madrida.

Za mesto se je bil vnel vroč boj, ki se je končal z zmago vstašev. Vladni pristaši so imeli nad 300 mrtvih, dočim je padlo le 50 vstašev. Prodirajoči koloni poveljuje polkovnik Garcia Escamez.

Boja se je udeležilo na obeh straneh kakih tritisoč mož.

MADRID, Španija, 31. julija. — V obupnem boju proti naraščajoči fašistični nevarnosti je vlada poklicala pod zastave vsa madridska dekleta ter za segla vse trgovske ladje. Delavke v trgovinah in uradih, bikoborci, rudarji, delavci — vsi so bili poklicani, da se bore za republiko. Trgovska mornarica bo pomagala vojni mornarici.

Skozi strogo cenzuro se je splazilo poročilo, da so uporniki porazili 2000 vladnih vojakov, ko so bili na potu proti Saragosi. Drugi vladni oddelki so se pravočasno umaknili.

Uporniki pa radio naznanjajo iz Valencije, da je tamošnja garnizija prešla na njihovo stran, kar pa vlada odločno zanikuje.

Ameriški begunci hite proti Valenciji, ne vedoči ali tam srečajo vladne ali uporne vojske, da se vkrcajo na ameriško bojno ladjo Quincy.

Položaj v Barceloni je zelo resen. Bežeči Amerikanci poročajo, da so vladne čete zasedle vse tovarne. V mestu vlada velik nered in nemir.

V Burgos je provizorična uporna vlada naznanila celemu svetu, da so španski diplomatski in konzularni zastopniki odpušteni. Poslaniki v Nemčiji, Italiji in Argentini so odstopili.

Visoki vrhovi Gudarramas pogorja imajo v svojih rokah usodo Madrida. Vladne čete naznanjajo, da so se uporniki pod artilerijskim ognjem umaknili. Fašisti pa nasprotno naznanjajo nove uspehe ter dovajajo nove čete, da napadejo gorske prelaze, ki vodijo do glavnega mesta.

PARIZ, Francija, 31. julija. — Pet italijanskih letalcev, katere sedaj izprašujejo francoske oblasti v Berkane, v francoskem Maroku, je priznalo, da so pripeljali bombne aeroplane in municije za španske upornike v Maroku.

Izmed šestih italijanskih aeroplanov, ki so bili na potu s Sardinije v Maroku, so bili štirje prisiljeni, da so pristali v francoskem Maroku. En letalec je bil ubit, eden pa težko poškodovan. V enem

LINDBERGH SI JE OGLEDAL TOVARNO

Posebno se je zanimal za dobrodelni oddelk tovarne. — Pomešal se je med delavce.

DESSAU, Nemčija, 31. julija. — Polkovnik Charles A. Lindbergh je obiskal veliko tovarno za aeroplane Junkers. Tovarno je hotel obiskati že v torek, pa je obisk zaradi hudega viharja odložil.

Iz Berlina se je Lindbergh pripeljal z aeroplanom in se je v tovarni pomešal med delavce. V veliki tovarni se je posebno zanimal za oddelk, ki je določen v dobrodelne namene.

Ko si je ogledal naprave, so ga peljali v veliko dvorano tovarne, kjer so po stenah napisani Hitlerjevi izreki, katere so mu na njegovo željo prestavili.

Takoj nato se je Lindbergh zopet z aeroplanom vrnil v Berlin. V Berlinu še nikdo ne ve, kdaj se bo slavni ameriški letalec sestal s kanclerjem Hitlerjem. Lindbergh je svoj odhod iz Berlina že odločil, ker je pričakoval, da bo prišel s Hitlerjem v stik. Hitler pa se nahaja nekje v južni Nemčiji. Ker pa je znano, s kako nagljo se je Hitler za kako stvar odloči, ne more nikdo vedeti, kdaj bo prišel v Berlin.

LOV NA DIVJE PONJE

CHINCOTEAGUE, Va., 30. julija. — Otok Chincoteague, ki slovi po svojih majhnih ponjih, je zopet poln življenja. Kot vsako leto, se je tudi letos pričel velik lov na ponje, katere pozneje prodajo na javni dražbi.

Po starem ustnem izročilu se je na obrežju otoka pred nekaj stoletji razbila neka španska ladja, ki je bila naložena s ponji. Ponji so po plitvi vodi splavali na suho in so se razmnožili, da je mogoče na nje vsako leto prirediti velik lov.

Advertise in
"Glas Naroda"

aeroplanu so oblasti našle štiri strojnice in veliko zalogo municije. Pet letalcev je bilo aretiranih.

LONDON, Anglija, 31. julija. — Angleška vlada je prepričana, da Mussolini pomaga španskim fašistom v borbi proti vladi. Zadnji dokaz temu so štirje italijanski aeroplani, ki so bili primorani pristati v francoskem Maroku in ki so peljali španskim upornikom orožje.

Angleška admiraliteta je zelo vznemirjena, ker prihajajo poročila, da Mussolini podpira upornega generala Francisca Franca. Za pomoč je Franco obljubil Italiji, da ji odstopi mesta Ceuta v španskem Maroku nasproti Gibraltarju in pa otok Mi-norko v Sredozemskem morju.

SVARILA PRED VIHAREJEM

Zapadna obal Floride in Alabama v nevarnosti. Svarila napoveduje jo najhujše.

PENSACOLA, Fla., 31. julija. — Medtem ko dežuje po obsežnih pokrajinah, je vremenski urad objavil svarila proti viharjem. Ta svarila veljajo za zapadno Florido in za vzhodno obalo Alabame. Tropični vihar se vleče v severozapadno Florido in za vzhodno obalo Alabame. Tropični vihar se vleče v severozapadni smeri nad Mehikiškim zalivom in povzroča nenavadno visoke valove ter ima hitrost do 50 milj na uro.

Ker so se večeraj na svarilo pred viharjem ladje zatele v pristanišča in ker vremenski urad danes od tam ni oznanil nikakih poročil, se je prebivalstva polotila negotova bojazan. Poznavalci vremena bi mogli preračunati, da bo tropični vihar tekomo noči dospel do severne obale Mehikiškega zaliva med Apalachicola, Fla., in Mobile, Alabama. Posebno v svoji sredini bi mogel doseči silo orkana.

Svarila so se proti večeru razširila od Cedar Keys in Pensacola pa do Mobile in do iztoka Mississippija. Barometer je proti večeru neprestano padal. V ribiški vasi Apalachicola so ulice preplavljene. Parobrodstvo je pripravljeno na najhujše.

Mornariška letalska postaja je spravila na varno 200 aeroplanov. Na Fort Barrancas so zabili vsa okna, Fort Pickens je izprazen. Novi most čez zaliv pri Apalachicola so obložili z vrečami s peskom.

ADMIRAL Z MORSKO BOLEZNIJO

LONDON, Anglija, 29. julija. — Sir Roger Keyes, bivši admiral angleške mornarice, je rekel danes, da je že nad petdeset let križaril po morju, pa se navzlic temu še ni iznebil morske bolezni.

— Če ima mornar morskbo lezen, — je dostavil, — ni še s tem rečeno, da je slab mornar.

PRIČA PROTI "ČRNI LEGIJI"

Štirje legionarji obdolženi umora. — Priča pravi, da je moral pograt iz hiše svojo nemško taščo.

DETROIT, Mich., 31. julija. — Prvi proces proti "Črnim legionarjem", ki so obdolženi več umorov, se je pričel pred okrožnim sodiščem v Detroitu.

Jeklarski delavec Robert Penland je pričal, da je bil z revolverjem prisiljen s svojimi odvajalci peljati se na neko polje, ker na več sejah "Črne legije" ni bil navzoč. Ko jim je objubil, da se bo v bodoče redno udeleževal sej, so ga zopet pripeljali na njegov dom.

Zaradi ropov se morajo zagovarjati Fred A. Gulley, ki je priznal, Earl Angstadt, Chas. King, Tomas F. Fox, Harold Lawrence in Wilbur Robinson. Zagovorniki trdijo, da more proti njim dvignjena samo obtožba napada in da ni nikakega govora o kakem ropu.

Penland je njegov zagovornik vprašal, ako ne bi mogel pobegeti, ko so ga peljali na polje. Penland pa je odgovoril, da bi ga ustrelili, ako bi skušal pobegeti. Penland je tudi rekel, da se ni upal naznati oblastim, ker se je bal, da bi se legionarji maščevali nad njegovo družino. Pred sodišče je bilo pripeljanih pet legionarjev, ki so obdolženi, da so iz zabave ustrelili črncu Silasa Coleman. Obtoženci so: Harvey Davis, "oberst" Črne legije, John Bannerman, James R. Lorance, Charles Rouse in Ervin D. Lee.

Dayton Dean, ki je priznal, da je na povelje častnikov Črne legije ustrelil WPA delavca Charlesa A. Poole-ja, bo glavna priča proti petim obtožencem, med katerimi so tudi trije obdolženi umora Poole-ja. Dean je izpovedal, da je prejel povelje, da pripelje črncu, pa naj bo kakšenkoli, samo da je črn. Kot pravi Dean, so legionarji, ki so obilo pili, rekli, da hočejo za zabavo ustreliti kakega črncu. In Coleman je bil prvi črncu, ki ga je Dean srečal.

Tiskar Črne legije William H. Guthrie, je držav pravdniku McCrea povedal, da so ga črni legionarji pretepli, ker ni hotel pograt iz svoje hiše svoje v Nemčiji rojene tašče.

ITALIJA NA LOCARNSKI KONFERENCI

PARIZ, Francija, 30. jlija. — Italijanski vnanji minister grof Galeazzo Ciani je obvestil francoskega poslanika v Rimu grofa Charlesa de Chamberuna, da se bo Italija udeležila locarnske konference petih držav.

FRANCOZINJE ZA VOLILNO PRAVICO

Francoske sufragetke so se priklenile k sedežem, da jih niso mogli vreči iz dvorane. — Mrs. Perkins pri delavskem ministru.

PARIZ, Francija, 30. julija. — Ameriška delavska tajnica Miss Perkins se je udeležila konvencije mednarodne zveze trgov in profesionistk. Ko jo je predstavila navzočim Cecilija Brunshwigg, podtajnica prosvetnega ministrstva, so zažele francoske sufragetke kričati: — Mi zahtevamo volilno pravico! Mi zahtevamo volilno pravico!

Uslužbenici, ki so hoteli spoditi demonstrantke iz dvorane, so pa v svoje največje začudenje opazili, da so z verigami priklenjene na sedeže. Šele ko so jim zapretili, da jih bodo s sedeži vred vrgli na cesto, so potegnile iz torbic ključke in se odklenile.

Miss Perkins je obiskala tudi francoskega delavskega ministra Jeana Pabstista Lebasu, kateremu jo je predstavil ameriški poslanik Jesse I. Strauss. Glede konvencije se je izrazila: —

— Konvencija je izredno važna, ker stopajo v vseh deželah gospodarski problemi bolj in bolj v ospredje. Pri rešitvi teh problemov pa igrajo ženske važno vlogo, ker so kupovalke.

ARETACIJE V AVSTRIJI

Schuschnigg je napovedal boj notranjim sovražnikom. — 40 pomiloščenih nazijev zopet aretiranih.

DUNAJ, Avstrija, 31. julija. — Kancler dr. Schuschnigg je naznanil neizprosni boj proti notranjim sovražnikom vlade, ko je policija aretirala večje število nazijev vsled velikih demonstracij v začetku tedna.

"Uredba naših odnošajev do Nemčije je ena stvar," je rekel dr. Schuschnigg na mednarodnem katoliškem kongresu Pax Romana v Celovcu. "Naša volja, boriti se proti notranjim sovražnikom in se boriti proti njim z vsemi združenimi močmi pa je druga stvar." "Vsak kompromis z njimi je izključen. To rečemo enkrat za vselej. Avstrijski narodni socializem zadene samo Avstrijo po določbah avstrijsko-nemškega sporazuma."

Nad 40 nazijev, ki so bili po splošni amnestiji izpuščeni, je bilo zopet aretiranih vsled velikih demonstracij v sredo, ko

ZRAČNI PROMET ČEZ ATLANTIK

Anglija in Združene države se pogajajo glede prometa. — Sporazum bo v kratkem dosežen.

LONDON, Anglija, 31. julija. — Med Združenimi državami in Anglijo se že dalje časa vrše pogajanja glede rednega zračnega prometa čez Atlantičnik. Po zadnjem poročilu je pri pogajanjih že prišlo do sporazuma o letalskih. Podtajnik v zračnem ministrstvu sir Philip Sassoon je poslanški zbornici sporočil, da je bil dosežen sporazum glede preko oceanskega prometa. Angleška vlada bo ta sporazum tudi potrdila.

Do sedaj pa še ni določeno, kdaj se bo ta promet pričel, toda Sassoon je rekel, da bodo kmalu pričeli s poskusnimi poletji.

Sassoon je tudi rekel, da bo ustanovljena skupna družba. Pri tem bo prišlo v poštev več zračnih družb, med njimi v prvi vrsti Imperial Airways, ki opravlja redni zračni promet med Anglijo in kontinentom ter Indijo že več let.

Za Združene države je določena družba Pan American Airways. Zračna proga bo vodila čez Newfoundland in Kanado, pozimi pa mogoče čez Bermudo.

FORDOV ROJSTNI DAN

BIG BAY, Mich., 31. julija. V svoji samotni poletni hiši "z mnogimi sobami", v Huron pogorju ob Superior jezeru, se je Henry Ford spomnil, da je njegov 73. rojstni dan.

Ker pa se Ford ne zmeni mnogo za potek svojih let, je tudi ta dan dela načrte za bodočnost. Prejel je mnogo čestitk, pa le malo obiskov.

Z njim je bila njegova soproga, ki je z njim obhajala rojstni dan, kot je bila z njim pred 43 leti, ko je preskušala prvi njegov "voz brez konja" na mokri ulici Detroitu.

Iz Dearborna je prejel Ford poročilo, da je bil izdelan — 24,500,000 avtomobil ob njegovem rojstnem dnevu.

so olimpijski tekači, ki so na potu v Berlin, prinesli olimpijski ogenj na Dunaj. Več policistov in lojalnih Dunajčanov je bilo ranjenih.

Takoj po demonstracijah je policija prišla 300 oseb, ker so peli "Deutschland ueber Alles". Mnogi med njimi se še vedno nahajajo v zaporih.

Nemško poslaništvo je priznalo, da so bile demonstracije v nasprotju z avstrijsko-nemško pogodbo, je pa odklonilo za nje vsako odgovornost Nemčije.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	\$6.00	Za New York za celo leto	\$7.00
Za pol leta	\$3.00	Za pol leta	\$3.50
Za četrt leta	\$1.50	Za četrt leta	\$1.75

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalnice naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

DVA DIKTATORJA

Tekoči teden prihajajo iz Evrope zelo zanimiva poročila, med njimi tudi to, da je bil ustanovljen v zavzetem abesinskem mestu nemški generalni konzulat.

To pomeni, da je Nemčija priznala Abesinijo kot italijansko kolonijo.

Nazijska Nemčija se namenoma odvrta od politike, ki jo vodi Liga narodov z ozirom na osvoboditev.

Z eno samo smešno izjemo, ki jo predstavlja republika San Salvador, ni doslej prišlo še nobeni državi na misel, da bi priznala državo Mančukuo za japonsko last.

Niti nazijske Nemčije ni bilo mogoče pripraviti, da bi priznala nekaj, kar zavrača Liga narodov in vse države, ki so podpisale Kelloggovo mirovno pogodbo. Japonska ji je sicer na vse mogoče načine prigovarjala, pa je ni mogla pregovoriti.

V zadevi Abesinije je bil Hitler nenavadno nagel. Brez dvoma je to v notranji zvezi z evropsko politiko obeh evropskih fašističnih velesil.

Ko je Nemčija vdrla v Porenje, ni bilo iz Rima nobenega protesta, in ko so Italijani vdrla v Abesinijo, se ni zdelo Hitlerju vredno odpreti ust. Kakorhitro je bila pa Abesinija zavzeta, je Nemčija takoj odobrila to roparsko dejanje.

Zaenkrat bi bilo še pretirano govoriti o kakšnem nemško-italijanskem sodelovanju ali o rjavo-črni nasilni vladi nad srednjim in jugovzhodnim delom Evrope.

Hitler in Mussolini sta bila že prijatelja leta 1933 in 1934, konec prijateljstva je pa napravil nazijski puč na Dunaju.

Hitler se je zopet začel laskati Mussoliniju, ker se boji konference locarnskih sil.

V tem slučaju bo pa imel pri zeleni mizi že vsaj enega, ki mu bo kolikor toliko naklonjen.

STRAHOVE VIDJO...

Članku, ki je bil pred par tedni objavljen pod tem naslovom, je treba še nekaj dodati.

Časnikarska agencija "Agi" nam poroča iz Beograda: — V neki katoliški knjigarni v Gorici so bile sredi meseca julija zaplenjene razglednice, predstavljajoče planine. Razglednice je izgotovila v barvah nekdašnja švicarska tvrdka.

Čemu so bile zaplenjene? Zato, ker so predstavljale jugoslovanske narodne barve.

Na razglednicah je bilo namreč nebo višnjevo, sneg bel, strehe in pečine pa rdeče.

Ravnatelj knjigarne je bil pozvan na sodišče.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 9.00	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 17.40	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 25.80	Lir 300
\$ 11.70	Din. 500	\$ 43.00	Lir 500
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 86.00	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 172.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŠENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še poljske pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.— " "	\$ 10.85
\$ 15.— " "	\$ 16.—
\$ 20.— " "	\$ 21.—
\$ 25.— " "	\$ 26.25
\$ 30.— " "	\$ 31.50

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRIŠTOJIBO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

LETALSKA NESREČA PRI LJUBLJANI

LJUBLJANA, 15. julija. — Ljubljana odnosno njena bližnja okolica je postala današnji pet poročilski strahovite letalske nesreče. V gozdu nad Hrušico leži razbito letalo "Spartan", poleg njega pa sedem trupel.

Avijon "Spartan" ki vzdržuje redno zračno zvezo s Šušakom, Zagrebom in Beogradom, se je dvignil davi v zračno višavo s četrtino zamudo. Takrat so bili na aerodromu že priglasi potniki Kante Stana, državna uradnica, Pivk Tilka, učiteljica, dr. Korčec Adolf, advokat in na pilot Mihajlo Jarošenko, ter radijski telegrafist Tomo Anušič. Priglasi stala bila pa še dva potnika in sicer gđ. Bruglacher ter dr. Horn, oba iz Berlina, ki sta ložirala v hotelu "Union" in sta zamudila avtobus. Šef centra dr. Rape je velešoferju Ogrincu, da je odpeljal z avtobusom še enkrat nazaj v mesto, kjer je sprejel še omenjena dva potnika. Ko so bili končno vsi potniki v avijonu, se je ta dvignil in zaokrožil nad letališčem. Nad poljem je ležala tedaj gosta ljubljanska megla, vendar so z letalske opazovali miren pollet letala. Takoj na to je usmeril pilot Jarošenko avijon naravnost proti jugovzhodu. Tri minute za tem je sledila katastrofa.

Sofer Magistrovega avtobusa Vončina Ivan, ki stanuje v Hrušici, je povedal, da se je baš odpravil s kolesom v mesto. Naenkrat je začel kakor skoro vsako jutro hrnenje letala nad svojo glavo. Avijon se je skrival v zelo gosti megli, popolnoma brezhibno. Naenkrat pa je zagledal silen plamen in začel hreščanje v drevju. Takoj je bil prepričan, da se je pripetila strašna nesreča. Zato jo je ubral s kolesom po bližnji poti pod gozd in se povzpel v breg. Na kraju nesreče sta bila tedaj že dva bližnja sosedna vsem se je nudila grozotna slika. Drevje spodaj v gozdu je bilo popolnoma polomljeno, višje gori sta ležali obe krili, še par metrov dalje je ležal razbit trup letala, krog in krog in pa pod trupom avijona pa so ležala razmesarjena trupla ter posamezni deli trupel.

Bencinski tank je ležal kakih šest metrov desno od trupa avijona. Vse naokrog pa je bila raztresena obžgana prtljaga potnikov, pošta, radioaparati in posamezni deli razbitega letala.

Posesnik Matevž Škof, čigar hiša stoji tik pod gozdom, pripoveduje, da se mu je zdelo brnenje motorja davi izredno čudno. Motor je povzročal velik ropot in je avijon proti navadi zakrožil tik nad gozdom. Letel je izredno nizko, tako da se je Škof bal, da bo treščil v hišo. Hip nato je ropot motorja prenehal, takrat je pa tudi čul Škof tresk in se je pokadilo dobrih 50 korakov nad njegovo hišo. Gozd je bil v hipu v plamenu. Gorelo je na več mestih hkrati, kar je razumljivo, saj se je razlilo približno 1000 litrov bencina, ki ga je imel avijon s seboj v tankih.

V par trenutkih je bila zbrana na kraju nesreče ogromna množica, ki je prihitala iz Hrušice same in pa iz sosednih vasi. Ljudje so skušali reševati ponesrečence, misleč, da je še kdo živ. Izvlekli so pa izpod ruševin le strašno obžgana in razmesarjena trupla, odnosno samo posamezne dele. Ponesrečencem je najbrže drevje odtrgalo glave in je bilo celo samo eno truplo.

Naročile se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Dopisi.

Durango, Iowa.

Danes nimam kaj veselega poročati, pač pa žalostno novico, da je namreč pobrala bela žena našega prijatelja Franka Pirnata. Po hudi bolezni je umrl dne 23. julija ob osmi uri in deset minut zvečer. Dne 27. julija smo ga spremili k večnemu počitku s sv. mašo v Ryan in od tam 27 milj daleč na pokopališče v Worthington, Ia. Pokopali smo ga poleg njegove ljubice žene in hčerke. Tamkajšnji duhoven je po naši napravi lepo pridigo in moram reči, da smo imeli vsi navzoči solze v očeh, ko je duhovnik govoril:

— Tukaj je truplo pokojnega Mr. Pirnata. Pokojnik ni nikomur delal napote, ampak je bil dober in strog oče svojim otrokom. Vse je pošiljal v cerkev in katoliško šolo in skoro vsi imajo poleg osmih razredov ljudske šole še štiri razrede višje šole. Ko ma je pred štirinajstimi leti umrla žena, mu je pustila enajst malih otrok. Najmlajši je bil star komaj teden dni. Pokojnik se je trudil, da je vse pošteno preživljal.

Ko so otroci stali ob odprtem grobu, so se težko poslovili od svojega očeta. Štirje sinovi in štiri hčere so se odpravili v stran od groba, naenkrat se pa obrnejo nazaj in padejo na kolena ter začno moliti za pokojnika in za pokojno mamo.

Iz Jugoslavije.

AFERA BIVŠEGA EKONOMA BOLNICE

Oblasti so prišle na sled poverbam v duševni bolnici v Kovinu v Banatu. Že prej se je govorilo, da ima ekonom Božidar Sever na vesti mnogo grehov. Ko je bil pa Sever premeščen, so se ljudem še bolj razvezali jeziki. Sever je živel zelo razkošno. Z bolniškim avtomobilom je prirejal izlete v vesele družbi. Potoval je v Egipt, ter po Jadranskem in Sredozemskem morju. Kadar je bil v Beogradu, je denar kar razmetaval. Vse to je dalo ljudem dovolj povoda, da so začeli govoriti o poverbah. Oblasti so odredile preiskavo, ki je došla, da te govorice niso bile prazne. Duševno bolni so v bolnici gladovali, ekonom Sever je pa na njihov račun dobro živel. Zaenkrat še ni znano, koliko državnega denarja je zapravil, jasno je pa, da trpi država občutno škodo, saj je Sever poverjal državni denar celih 5 let. Nekemu bivšemu šefu kabineta v ministruju je poklonil 30,000 Din vredno pohištvo pa tudi drugim je dajal bogata darila.

TRAGEDIJA LJUBEZNI

V Zagrebu se je ustrelil delavec Dragotin Ljubić, ker ga ni marala vdova, v katero je bil do nese zaljubljen. Ljubić je bil oženjen in zapustil je štiri otroke. Zaljubljen se je bil v vdovo Marijo Frančič in hotel se je ločiti od svoje žene da bi se poročil z njo. Ona ga pa ni marala.

LOJZE VARA LOJZETA Z NJEGOVO ŽENO LOJZKO

V rudarskem naselju Glogovac pri Koprivnici stanujejo večinoma slovenski rudarji, med njimi tudi rudar Lojze Krolf z ženo Lojzko. Lojze je imel že do opravlja z Lojzetom Zemljakom. V torek je dejal svoji ženi, da gre na delo, v res-

"GLAS NARODA"
pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Vsi smo solzlih oči zrla na ljubečo se družino. Starejši sin Frank se ni mogel udeležiti pogreba, ker je oddaljen 2200 milj ter je baje slabega zdravlja. Pripomniti moram, da je bil pokojnik uzoren kmetovalec in posebnost velik ljubitelj lepikonej. Pri njem ni bila živina nikdar lačna. (Drugi podatki Mr. F. Pirnatu so bili v večeraj v koloni "Naši v Ameriki." Op. ur.)

Dragi Frank, bila sva prijatelja trinideset let, in reči moram, da ni nobena stvar kalila najinega prijateljstva. Jaz te bom zelo pogrešal, dokler ne pridem za Teboj. Leta gredo in križi pritiskajo.

Naj še omenim, da nas tukaj ni dosti Slovencev. Kar nas je, smo pa raztreseni po okrožju 60 milj. Pogreba smo se pa vsi udeležili.

Pokojnik je bil naročnik Glas Naroda trideset let in je vsak dan vsega prečital. Naše sojalje celi družini!

John Gabrenja.

ra je pripovedovala, da se je popolnoma zagrenil v svoji bedi in da je gotovo izvršil samomor pod vtisom Hamsunovega romana "Misterije", ki opisuje trpljenje in konec obupanega človeka. To knjigo je nesrečni Vilim nosil s seboj in neprestano prebiral. Preden je odšel od doma, je uredil svoje stvari in napisal poslovilno pismo popolnoma v slogu junaka tragičnega romana. Ker je Hamsunov junak skočil v morje, so domnevali, da je tako storil tudi nesrečni kitar Škrinjar. Iskali so ga v primorskih krajih, zdaj pa so ga po naključju našli obesnega v nekem gozdiču zagrebške okolice.

HUDA NESREČA V RUDNIKU

V rudniku Adria bauksit v Čitluku pri Kninu se je hudo ponesrečil 40-letni rudar Svetina, oče 4 otrok. Padel je v 6 metrov globoko jamo, ki je z njega nezasuta v rovu. Njegovo življenje je v veliki nevarnosti. Tudi ta huda nesreča bo podkrepila zahtevo po temeljiti preiskavi razmer v dalmatinskih rudniških obratih, kjer se je v zadnjih letih pripetilo mnogo nesreč s smrtnimi in hudo poškodovanimi žrtvami. O nesrečah se je že razpravljalo pred sodiščem in se bo takoj po sodnih počitnicah spet vršila pred sodiščem v Šibeniku velika razprava zaradi nesreče, ki se je pripetila v nekem rudniku že pred letom.

ZAPLENJENA BLAGAJNA SUBOTIŠKE OBČINE

K predsedništvu subotiške mestne občine je prišel izvršni organ davčne uprave v Subotici ter povedal mestnemu blagajniku, da je prišel po nalogu davčne oblasti—zapleniti mestno blagajno. Blagajnik je davčnega izvršilnega organa poslal k predsedniku mestne občine. Davčni uslužbenec je predsedniku občine Ivandekiču povedal, da dolguje mestna občina davčni upravi 25.000 Din. Ni pa vedel povedati na kaj se nanaša ta dolg. Pozneje so poslali na davkarijo nekega višjega mestnega uradnika in ugotovili so, da je ta dolg star že kakih 10 let in da predstavlja razne neplačane takse. Iz mestne blagajne so potem davčni organi zaplenili 30.000 Din. Mestna uprava se bo pritožila, ker smatra, da so po 10 letih dolgov na takšah že zastareli. V svoji pritožbi bo mestna občina tudi navedla da ni davčna uprava nikdar poslala kakih opominov zaradi starega dolga.

TRAGEDIJA BIVŠEGA KIPARJA

Pred tedni je iz Zagreba izginil Vilim Škrinjar, nekdanji kipar, katerega so razmere prisilile, da je postal sluga pri okrožnem uradu. Njegova sest-

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vred naše dolgotrajne skušnje vam zmoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se za zapno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, hodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedrjavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljanje Vaz, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

MATI IN SIN

Strašno me je pretresla novica, da je v Oakville, N. Y., umrla Mrs. Pušlar.

Pokojnica je bila mati moje prijatelja Jožeta, nesrečnega slepega in hromega fanta, ki se že sedemnajst let ne gane s postelje.

Ko sem bil lani gori, me je mati peljala v njegovo sobico. Po dveh letih me je takoj po glasu spoznal.

— Se mi je zdelo, da boš prišel, — je rekel in lovil s svojo šibko desnico mojo roko.

— No, — kako je, Jože? — ga vprašam.

Veselo se je nasmehnil rekoč:

— Mrvo pospravljamo, in dovolj je bo letos. In za mleko kompanija nekaj več plača kot je plačala lani.

Nato je malo pomislil in dostavil:

— In mater imam.

Njegove slepe oči so iskale po sobi in je ujele z brezizraznim pogledom.

— Kaj ne, mati?

Zdrnila se je in ga pogledala z žuljevo roko po rosnem čelu.

— Revež, — se je obrnila k meni in zaihtela.

— Nič revež, — je protestiral Jože. — Kaj mi manjka, če imam vas.

V teh njegovih besedah je bilo toliko ljubezni, da je ne more noben mojster besede z besedo izraziti, v njegovih slepih očeh pa toliko hvaležnosti, kot je nisem še nikdar videl izražene v zdravem pogledu.

V primeri z Jožetom so od rojstva hromi in slepi ljudje zavidanja vredni. Človek, ki ni nikdar videl materinega obraza, nebeskega solca, prebujajoče se in umirajoče narave in drugih lepot, ne ve ceniti bogastva, ki smo ga navzlic vsej naši siromaščini deležni.

Jože se pa spominja svojega detinstva. Bil je kakor drugi otroci. Izenada ga je pa udarila bolezen.

Oči so mu ugasnile. Roke in noge so mu zaostale v rasti.

Položili so ga na posteljo, s katere se ni več dvignil. In učenici zdravnikov so dognali, da se nikdar več ne bo.

Edino razum mu je razvit kot malokomu.

Vse zna in vse ve: koliko krav molzejo, kakšne barve so telčki, kdaj je bila pred petimi leti Velikanoč in kdaj bo prihodnje leto. Vsako karo, ki se bliza hiši, pozna po brnenju, čegava je, kakšnega modela in letnika.

Priznal mi je, da mu je najhujše pomladi.

Kar tako čudno mi je. Zunanaj mora biti vse drugače. Ptice vse drugače pojo in v zraku je nekaj. Sam ne vem kaj.

Zdelo se mi je, kaj je skušal povedati in sem se nehote spomnil verzov našega najbolj nesrečnega pesnika:

V moje srce se iz nežnega loka
sladka puščica izprožila ni;
zame ni pomlad na licih
vzvetela,
grud se deviška izožila ni.

Gotovo ima večsi lepe privide: kako ponosno stopa po obseženem posestvu in se veseli večera, ki ga bo na pragu pozdravila njegova vdana družica, ki slovi po svoji lepoti in pridnosti daleč naokrog.

Privid mine, in muka je še stokrat hujša.

Kako je bilo pri srcu mačniku, ko so mu povedali, da se je mati zavedno poslovilo od njega?

Ko je izgubil vse, edino najdražje, kar je imel?

Zapisal bi mu besedo tolažbe, toda za največjo bol ni tolažila na svetu.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

V. KARBOVSKA:

ROJSTNI DAN

— Slabo se ti godi na svetu, Bobik — je dejal Serjoža, ko se je pripravil na predvečer svojega rojstnega dne k počitku. — Rojstnega dne nimam, torte ti ne naredi, pa tudi gostje ne pridejo k tebi. — Beli špiel je prijazno položil na Serjožino nogo svoj mokri blesteči nos. Serjoža ga je po- božal po kocaсти dlaki. — Nikar ne bodi žalosten za- radi tega, Bobik! Nič ne skrbi, te bom že jaz jutri pogostil s torto — ga je potolažil, zatis- nil oči in se obrnil k steni, da bi prej zaspal.

Kuhinska vrata so se za- loputila in začel se je razdraže- ni mamin glas: Ne morem se pretrgati! Po trgovinah moram bogati — a tu se nič ne dela...

Serjoža se je prebudil in ta- koj se je spomnil, da je izpol- nil danes deseto leto. Tih se je zasmel od radosti in zle- zel z glavo pod odejo, na toplo, v temo.

— Serjoženka, sinko moj. Prebudi se dragec! — se je sklonila nad posteljo mati. — Danes je tvoj rojstni dan. Čes- titam ti, srček moj!

In ko je pomolil Serjoža sku- štrano glavo izpod odeje, je de- jala resno:

— Oprosti, da sem te zbudila tako zgodaj, toda sam dobro veš, da pridejo gostje. Od ra- nega jutra se že sučem po ku- hinji, takoj moram zopet hiteti v trgovino po to in ono — na vseh koncih mi primanjkuje ča- sa. Vstani, sinko, po nekaj mi moraš skočiti. — In videč ki- sel Serjožin obraz je pripom- nila:

— Saj se dela vse to zate, srček.

Ko je Serjoža prinesel mle- ko in jajca, so ga poslali po- jabolka, potem pa še po slad- kor.

— Ponoviti moram naloge, — je dejal utrujeno slutec, da z jabolkami in sladkorjem se ni vse odpravljeno.

— Ah, bože moj! Kakor da delam vse to zase, — se je je- zila mati, ki je nekaj kipele in smrdelo po pripaljenem v ve- liki modri ponvi. — Gostje pri- dejo in poreko: rojstni dan sina edinega, pa ga ne morejo pro- slaviti kakor se spodobi. To- da njemu je to vseeno. — Kak- šen brezčutnež! — In takoj je poslala Serjoža še po klobaso.

Odhajajoč v šolo je Serjoža vnaprej opozoril domače:

— Danes se vrnem pozno, po- šoli imam še uro glasbe.

— Hvala Bogu, — je dejala gospodinjsko pomočnica Gru- ša. — Se mi vsaj ne boš ope- tal pod nogami.

Vračajoč se iz šole je Serjoža dolgo zvonil na temnem stop- nišču. Za vrati se je slišal smeh in godba.

— Gostje, — je pomislil Ser- joža, — gramofon.

Končno mu je odprla Gruša. — Samo odpirati in zapirati mora človek za teboj, — je za- godrnjala. — Tam navijajo zdaj radio, a tu...

Za mizo je sedelo mnogo gos- tov, samo očetu in materini znanci. Zvenketali so s pribo- ri, pili, jedli in govorili vsi hkrati.

— A godovnik — je zaklical Semion Ivanovič očetov tovariš

DELO DOBI

kogar vesel živeti na farmi. Če je tako tako oseba, naj se pi- smeno oglasi. Plača po dogo- voru.

FRANK DRAP
R. D. 2, Hartwick, N. Y.

v pisarni, ko je zagledal Serjoža na pragu: O njem je dejal oče nedavno, da je Semion Ivanovič ovaduh in licemerec.

Njegova sosedja je začudeno dvignila namazane obrvi:

— Kaj? Tale kratkosrajčnik je godovnik? Jaz sem pa mis- lila, da ima god gospodar sam.

Serjoža je bil užaljen. Prvič ni noben godovnik, pač pa ima danes rojstni dan, drugič pa — sam zdravnik je dejal, da je ve- lik za svoja leta. Kratkosrajč- nik!

Po prstih je prišel do matere na koncu mize, prisedel na vo- galček njenega stola in ji zaše- petal na uho:

— Mama, lačen sem!

— Takoj, Serjoženka, — je prikimala z glavo. — Pojej tole sardino z italijansko salato.

— Torto bi rad.

Mati je ošinila s pogledom mizo.

— Počakaj Serjoženka, torte je ostalo malo in nekateri je še niso vzeli.

Serjoža je vzdihnil in začel brskati z vilicami po salati.

— Ta je muzikant, če se ne motim, — se je obrnila k ma- teri okrogla "Serjoži neznana dama," podobna belemu med- vedu.

— Lastnega otroka se ne spodobi hvaliti, — je zardela mati.

— Zakaj bi se ne spodobilo, — se je oglašil z drugega konca mize oče. — Ne, da je muzikant, temveč napravnost — mlad ta- lent. Sam učitelj je dejal — Wunderkind. Schuberta igra in tistega... kako se že...

— Prosimo, prosimo! — so kričali gostje.

Serjoža je apatično sedel h klavirju, pomislil in zaigral.

Vsi so za hip umolknili.

— Ljubim glasbo, — je de- jala belemu medvedu podobna dama med glasnim žvečenjem jabolka. — Glasba spravi člo- veka v dobro voljo.

— Zame, — je zamahnil Se- mion Ivanovič z roko, — bi pa take glasbe sploh ne bilo treba. To je pogrebna koračnica.

Gostje so se zasmeli.

— To vam je zgodba — greš- mino bara — ta-ta-ta-ta-ta — noge ti kar same zaplešejo. Razvname človeka. A to — to ni nič.

— Serjoženka, zaigraj torej foxtrot! — mu je dejal oče ve- selo.

— Tega se nismo učili, — je odgovoril Serjoža in pri- pomnil, zavedajoč se svoje kriv- de.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

PRIMAŠ IN NJEGOVA UČENKA

Romantična ugrabit v ena zgodba zbuja ta čas pozornost ameriške javnosti.

Hči nekega odličnega foto- grafa v San Franciscu, muha- sto dekle, ki je imelo mnogo čbudovalcev, je svojim star- šem nekega dne sporočila, da se hoče učiti violine. Stvar je prišla precej nenadejano, kaj ti dekle se je bilo dotlej izka- zalo za prilično nemuzikalno. Njen klavirski učitelj je bil ga- lantno izjavil, da se mu še ni primerilo tako dražestno in netalesirano dekle. Koncerte obiskuje le tedaj, če se ne mo- re izogniti in če gre za to, da se pokaže v novi obleki. In se- danj naj bi se učila violine? To- da muhe so muhe, in starši se jim ne znajo upreti. Dekle Ma- bel Flandersonova si je tudi takoj poiskala črnolasega, ži- vookega učitelja, Španca ali Italijana Pedra Galezza.

Mabeline prijateljice pa ima- jo novo snov za pogovore, kaj- ti vedo prav dobro, da ni Galez- zo niti Španec niti Italijan, temveč ciganski primaš, ki i- gra vsak večer nežne in zaljub- ljene viže v neki kavarni in v katerega se je 17-letna foto- grafova hči zagledala do ušes.

In nekega dne se je idila končala, kakor se je morala končati. Mabel in nje prijatelj- sta izginila, kot da sta se vdr- la v zemljo. Njeni stariši so bi- li spočetka vsi iz sebe, ker so menili, da je postalo dekle žr- tev kakšnega zločina. Toda pred nekoliko dnevi so prejeli pismo iz New Yorka, v kate- rem jim je priznala svojo lju- bezen do primaša in jih obve- stila, da hoče z njim v Kana- do, kjer bosta počakala, da prejmeta njiju privoljenje za poroko. Sedaj čaka javnost z napestostjo ali se bosta starša vdala ali pa naglala oblasti na ubežnika. Flanderson je sicer izjavil, da mu gre v prvi vrsti za to, da bi bila njegova hči srečna. Toda odločiti se ne mo- re, ker ne ve, ali je cigan samo izsiljevalni lovec na doto ali pa res zaljubljen v lepo, netales- tirano dekle.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

PRIMAŠ IN NJEGOVA UČENKA

Romantična ugrabit v ena zgodba zbuja ta čas pozornost ameriške javnosti.

Hči nekega odličnega foto- grafa v San Franciscu, muha- sto dekle, ki je imelo mnogo čbudovalcev, je svojim star- šem nekega dne sporočila, da se hoče učiti violine. Stvar je prišla precej nenadejano, kaj ti dekle se je bilo dotlej izka- zalo za prilično nemuzikalno. Njen klavirski učitelj je bil ga- lantno izjavil, da se mu še ni primerilo tako dražestno in netalesirano dekle. Koncerte obiskuje le tedaj, če se ne mo- re izogniti in če gre za to, da se pokaže v novi obleki. In se- danj naj bi se učila violine? To- da muhe so muhe, in starši se jim ne znajo upreti. Dekle Ma- bel Flandersonova si je tudi takoj poiskala črnolasega, ži- vookega učitelja, Španca ali Italijana Pedra Galezza.

Mabeline prijateljice pa ima- jo novo snov za pogovore, kaj- ti vedo prav dobro, da ni Galez- zo niti Španec niti Italijan, temveč ciganski primaš, ki i- gra vsak večer nežne in zaljub- ljene viže v neki kavarni in v katerega se je 17-letna foto- grafova hči zagledala do ušes.

In nekega dne se je idila končala, kakor se je morala končati. Mabel in nje prijatelj- sta izginila, kot da sta se vdr- la v zemljo. Njeni stariši so bi- li spočetka vsi iz sebe, ker so menili, da je postalo dekle žr- tev kakšnega zločina. Toda pred nekoliko dnevi so prejeli pismo iz New Yorka, v kate- rem jim je priznala svojo lju- bezen do primaša in jih obve- stila, da hoče z njim v Kana- do, kjer bosta počakala, da prejmeta njiju privoljenje za poroko. Sedaj čaka javnost z napestostjo ali se bosta starša vdala ali pa naglala oblasti na ubežnika. Flanderson je sicer izjavil, da mu gre v prvi vrsti za to, da bi bila njegova hči srečna. Toda odločiti se ne mo- re, ker ne ve, ali je cigan samo izsiljevalni lovec na doto ali pa res zaljubljen v lepo, netales- tirano dekle.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

de: — Kaj po notah?

Note so našli in Serjoža je zaigral.

— Ja, to je nekaj zame! — je zaploskal Semion Ivanovič. Objel je svojo sosedo čez hrbet, si je obesil na ramo in zateptal z nogami.

Vsi so oživele. Plesali so dol- go. Potem so prisilili Serjoža igrati valček. In znova so pili. Končno je pogledal nekdo na uro. Vsi so vzdihili ter odšli med pririvanjem in kričanjem v predsobo.

Ko je ostal Serjoža sam, se je ozrl po ostankih večerje: na prtu so se valjali koščki torte, prazne konzervne skatlice so ležale mokre na krožnikih. Na koščku torte, ki je bil ostal k sreči cel, se je šopnila glava sardine s široko odprtimi usti.

Po mizo se je nekaj zganilo. Serjoža je pogledal, kaj je. Mežikajoč od užitka se je Bo- bik mastil z velikim kosom tor- te, ki je bila padla nekemu s krožnika.

— Nikar se ne boj, saj ti je ne bo treba deliti! — je dejal Serjoža. — Saj sem ti jaz več- raj obljubil, da bom delil torto s teboj.

Špiel se je ozrl skrivaj na Serjoža in držeč torto s tačico se je mirno mastil z njo.

— Glej ga no, požreča! — je dejal Serjoža očitačje in zle- zel ves zaspan na divan.

— Ti si srečen, Bobik: rojst- nega dne nimam s torto se mas- tiš... gostje ne hodijo k tebi. Obžalujejo je vzdihnil in polo- žil zaspano glavo na mehko blaznico.

V predsobi so se zaprla vra- ta za zadnjimi zgovornimi gosti.

— No, hvala bogu, — je de- jala mati, ko se je vrnila v so- bo. — Rojstni dan smo prosla- vili kakor se spodobi. Zdi se, da so vsi zadovoljni.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofoklej, 60 strani 30

AZAZEL, trdo vez. 1.00

BENEŠKI TRGOVEC, Igrokaz v 5. dejanju, 50

Klasične igre

Hči druge žene

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

10 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"Nič, da bi se me kaj posebno dotikalo, pa vendarle nekaj, kar bo pospešilo moje dolgo namerovane načrte. Toda sedaj te ne maram mučiti z dolgovznimi pripravami, temveč ti bom kar takoj vse povedal."

Gonda mu resno prikimala.

"Da, oče, ako moram kaj pogoltniti, potem pa kar hitro z besedo na dan. Priznavam, da sem že nekoliko nemirna."

Oče se malo nasmeje.

"Torej, tako hudo ne bo, kar boš morala pogoltniti. Torej, potvala bova v Evropo."

Pogleda ga z nasmehom in z žarečimi očmi.

"O, samo da mi ni treba pogoltniti kaj grenkega, to pa pogoltnem z veseljem. Zato sem že imela nekaj občutek. Že mnogokrat sem mislila, da je že čas, da zopet enkrat prenemimo podnebje."

Oče jo skrbno pogleda.

"Saj se menda ne počutiš slabo?"

"Počutim se zdravo in močno, oče; zaradi mene ni treba premeniti podnebja, toda za tebe bo že čas."

Rutar malo vzdihne.

"Da, že čutim, da jih bom v nekaj tednih imel na svojih ramah petdeset. Povem ti odkrito, da že kar hrepenim, da grem v Evropo."

"Tudi jaz, oče; zelo se veselim na mesece, ki jih bova tam preživela."

"Sedaj pa ne greva samo za nekaj mesecev; mogoče bo za vedno."

Zlate luči v njenih očeh žare v presenečenju.

"Oče!"

Gonda poskoči, stopi k njemu in položi roko okoli njegovega vratu.

"Da, Gonda, to nameravam že dolgo; samo s teboj o tem sem hotel govoriti, ker ni še vse hotelo tako priti, kot je treba. Saj veš, da bi moral svoje posestvo prodati, če se hočem za stalno preseliti v svojo domovino. Da se bo to nekega dneva zgodilo, je bilo pri meni že dolgo sklenjeno. V tropičnih krajih te ne maram dalje pustiti, kot je neobhodno potrebno. Pogosto si pravim, da tvoja draga mati ne bi tako naglo šla od nas, ako bi se že prej preselila. Ti pa ne boš vedno ostala v tej puščavi. Imas pravico do svoje mladosti. Tudi jaz bi rad konec svojega življenja preživel v svoji domovini. Pred vsem mi je rojilo v glavi, kaj se bo zgodilo s plantažami, ko me več nebo. Obdelovanje plantaž zahteva polno moško moč, za žensko pa to sploh ni. Saj je že tudi za mene včasih pretežavno. Zato že nad eno leto gledam za kakim kupcem. Do sedaj kar ni hotelo iti gladko, včeraj pa sem dobil ponudbo — ravno ob pravem času. Ni še vse tako, da bi bil popolnoma zadovoljen, pa je vendar ugodnejše, kot sem pričakoval. In z isto pošto, ki mi je iz Palembanga prinesla to ponudbo, sem tudi prejel z doma pismo, ki mi je odvzelo vsako odlašanje. Sedaj me kliče domov dolžnost, moja draga Gonda!"

Hči ga začudeno pogleda.

"Dolžnost, oče?"

Rutar vstane, potisne hčer na stol ter jo lahno poboža preko vprašujočih oči.

"Da, Gonda, — moja očetovska dolžnost! Sedaj moram povedati — imaš sestro!"

Gonda vstrepeče in prebledi. Z veliko potrlostjo gleda v očetov resni obraz.

"Sestro? Jaz imam sestro? Kako je to mogoče, oče?"

Oče ji sede nasproti in jo prime za roko.

"Kaj ne, da zveni to kot kaka pravljica? Toda je resnica. Tvoja mati in jaz sva ti zamočala, da te ne bi vznemirjala in da bi ti prihranila vse skrbi in premišljevanje. Sedaj pa moraš vedeti vse. Medtem si tudi postala razumno dekle, ki razume tudi nekaj nenavadnega. Torej: bil sem že enkrat poročen, predno sem tvojo mater vzel za ženo. Moja prva žena je umrla kmalu po rojstvu malega dekletca, ki je bilo krščeno za Helgo. Ostala je pri svoji stari materi, materi moje prve žene, ko sem odšel od doma, da tukaj obdelujem plantaže."

Gonda se nekoliko strese, toda takoj nato se vzravna in si laše potisne s čela.

"Zakaj pa sta mi to z materjo prikrivala?"

"Da ne bi izpraševala in popraševala, ko bi mogoče hrenela po svoji sestri in ker sem proti svojim domačim moral prikrivati tajnost. Moji domači o tem ničesar ne vedo, da sem se na Sumatri drugič oženil. Helga o tebi ve ravno toliko, kot si ti do slej vedela o njej. Ali se moreš spominjati, da sem tebi in tvojo mater vedno zapuščal za nekaj tednov, kadar smo bili na Danskem?"

Gonda tiho prikimala.

"Da, rekel si, da imaš nekaj opravkov."

"To je bila moja preteza, da tebe ne bi vznemirjal. Tvoja mati pa je vedela, da sem tedaj vedno šel na grad Santen in da sem ta čas preživel pri svoji hčeri Helgi. Vsa ta leta sem mogel biti pri njej samo teh par tednov. In nikdar ni izvedela, da sem imel drugo ženo in drugo hčer."

Gonda si stisne dlani.

"Toda — zakaj vse to, zakaj je morala ta tajnost obstati?"

"To ti hočem sedaj povedati, Gonda. Povest bo dolga in imeti moraš potrpljenje, ako bom posegel daleč. Star sem bil skoro osemindvajset let in sem že več let delal v tovarni svojega očeta, ko sem se nekega nedeljskega jutra na nenavaden način seznanil z Elo Santen. V gozd sem šel na izprehod v bližini mojega rojstnega mesta. Bil sem sam in sem šel čez nek travnik, ko se naenkrat prikaže iz gozda neka dama na konju. Konj je dirjal čez travnik proti kamnolomu. Takoj sem opazil, da se je konj splašal in da ga dama ni mogla več obvladati. Napol nezavestna je visela v sedlu. Takoj sem izprevidel položaj in posrečilo se mi je prijati konja ravno pred kamnolomom in sem tako Eli pl. Santenovi rešil življenje."

(Dalje prihodnjik.)

NAŠLI SO ŽIVEGA BOGA

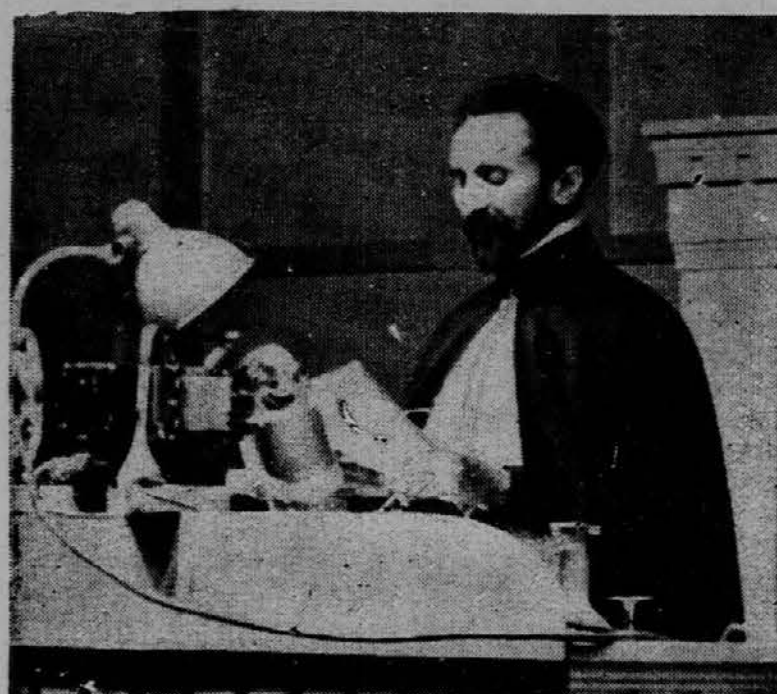
Kako so te dni poročali iz Tibeta, so tam pravkar našli in ustoličili novega dalailamo. Dveletni kmetski sin Srongdet-san je postal novi "živi bog" Tibeta.

Dve leti je romalo "sedem modrecov Tibeta" od mesta do mesta, od gorske naselbine do gorske naselbine, vrtili so svoje molilne mlinčke in so prosili nebo, naj jim pokaže naslednika zadnjega dalai-lame. Obiskali so 300 hiš po vsem Tibetu, v katerih se ob smrti zadnjega dalai-lame rodili otroci, ki bi utegnili biti po tibetski veri njegovo novo učlovečenje, učlovečenje boga Budhe, ki je učlovečen v telesih dalai-lame. V Lhaso so se po tem dolgem potovanju vrtnili s šestimi kandidati, ki so jih razdelili v dve skupini, ki se dvigata nad tibetsko prestolnico, naj bi svet velikih lam izbral pravega boga. Srongdet-san, sinček preprostega kmeta, je bil, kakor rečeno, izbran, vsa moč dežele je danes v njegovih drobnih ročicah in milijoni klanjajo pred njegovim prestolom.

Bili sta to dve leti nemira, ki ju je doživel Tibet, "strela sveta" v tem času, preden je uspelo odkriti "živo učlovečenje Budhe." Ko je leta 1934 umrl zadnji dalai-lama, se je njegova nesmrtna, božanska duša preselila v istem trenutku v telo pravkar rojenega otroka. Toda videti je bilo, kakor da se nebo huduje nad Tibetom, kajti nobenega znamenja ni bilo, nobene napovedi, ki bi pokazala, kje se je rodil ta otrok. Lame sicer vedo za nezmotljive znake, po katerih je spoznati novega vrhovnega lamo. Koža njegove leve noge mora biti lisasta kakor koža tigra, obrvi se mu bočijo v nenavadno visokem loku na desni roki izstopa posebna mišica, razen tega opiše tudi zadnji dalai-lama v svoji oporoki hišo, v kateri se bo znova rodil. Toda svet velikih lam tega opisa ni mogel odgonetiti in sveto jezero v Ihasi na katerega gladini je isto tako mogoče zagledati rojstni kraj božanskega otroka, tokrat ni dalo nobenega odgovora. Tako so izbrali sedem starih iz sveta velikih lam, ki naj bi šli po deželi in poiskali dalai-lamo.

Ko je umrl zadnji dalai-lama je sporočilo nič manj nego 300 družin in vseh delov Tibeta, da se je pri njih rodil otrok. Ker drugih oporišč ni bilo, ni bilo druge rešitve, nego da so obiskali modrece vseh teh 300 otrok. Šest med njimi, ki so se najbolje ustrežali določbam, so priveli v Lhaso. Pred svojim odhodom iz vladarske palače, so sedmorico starih odvedli v zakladnico, ki skriva neznanska bogastva zlata, srebra in draguljev, in so si smeli žepe napolniti z temi dragocenostmi. To pa ni odškodnina za njih od-

ABESINSKI CESAR PRED LIGO NARODOV

Slika je bila posneta, ko je govoril abesinski cesar pred skupščino Lige narodov in protestiral proti Italiji. Njegov protest seveda ni imel nobenega uspeha. Zdaj se nahaja Haile Selassie v Londonu.

govornosti polno delo, temveč samo jamstvo za objektivno izbero, ki bo kljubovala vsakemu poskusu podkupovanja. Modreci so smeli potovati samo ponoči, podnevi so se morali po starem običaju skrivati, da bi ne prišli kakšni zunanji vplivi do njih. Zato pa je tudi trajalo izbiranje celi dve leti. Preiskati je bilo treba vsakega posameznega otroka zavoljo predpisanih znamenj, dalje je bilo treba primerjati ure rojstev z uro smrti zadnjega dalai-lame.

Lahko si mislimo, kakšno razburjenje je vladalo v vaseh, kjer se je rodil kakšen otrok, ki bi ustrežal zunanjim pogojem izbire. Lahko si tudi mislimo, da so častilni stari božje znake, ki jih ni bilo, otrokom skušali napraviti na — umeten način. Pred petimi tedni so modreci končno prispeli v Lhaso v svečani procesiji s šestimi kandidati. Potem je sedelo šest dve letnih otrok na zlatih prestolih v najlepši dvorani palače, da bi prestali še zadnje preizkušnje velikih lam. Toda tokrat se lame niso mogli dobro sporazumeti. Kandidati so si bili namreč popolnoma enakovredni glede obnašanja in glede svetih predmetov, ki so jih položili pred njih, da jih primejo s svojimi ročicami. Vsi so zagrabili z dragulji okrašeni zvonček in vsi so imeli enako število zagovornikov. Končno so dali v zlato žaro listke, vsak izmed dečkov je segel z roko vanjo in ko so izvlekli listke, je visoki svet vedel, kateri je pravi živi Budha. Srongdet-san, kmečki sinček iz gora, je potegnil pravi listek.

Pred tem izrekom usode se ukloni ves Tibet. Šest mater je v sosedni sobi trepetajoč čakalo na odločitev. Pet med njimi je nastopilo potem žalostno pot domov. Srongdet-sanova mati

je smela še ostati, da se poslovi od svojega sinčka. Novega dalai-lamo so na svečan način blagoslovili s sveto vodo, iz Inda in ga postavili na visoki prestol. Veliki lame so stopili s sklonjeno glavo mimo njega in mu predali svoje darove. Potem so poklicali mater. Svojega sinčka je objela poslednjič, nikoli več ga ne bo smela videti, ker ji je to prepovedano, in tudi Srongdet-san ne bo nikoli zvedel, kdo je bila njegova mati. Zato pa so jo odvedli z zavezanimi očmi v zakladnico, kjer je smela vzeti toliko zlata in draguljev, kolikor jih je mogla nositi — v plačilo za to, da je deželi rodila "živega boga."

V PAST STA ŠLA

Dva mladostna pokvarjenca, stara po 19 let, sta v francoskem mestu Avignonu najela avtomotaki ter prosila šoferja, naj ju popelje nekoliko na sprehod. Ko sta bila zunaj mesta, sta velela šoferju, naj obstane, nakaar sta mu nastavila samokrese in zahtevala od njega denar. Šofer jima je izročil 50 frankov, vendar roparja s tem nista bila zadovoljna. Rekla sta, da ga pustita živeti le, če jima bo več dal. Napadeni šofer jima je zatrljeval, da nima več denarja, nakaar sta tolovaja predlagala, naj ju popelje v bližnje mestce Mallemort, kjer naj iz neke kavarne telefonira svojim sorodnikom, da prinese odkupnino zanj. Nato sta mu velela stopiti v avto in odpeljati v bližnji kraj. Vedno sta držala v roki napete samokrese. Pred kavarno je šofer ustavil ter v spremstvu obeh razbojnikov stopil noter. Toda v kavarni je bilo vse polno gostov, kar je šoferju dalo pogum. Naglo se je okrenil ter planil v prvega razbojnika. Naglo ga je imel na tleh. V splošnem dirundaju pa je drugi pobegnil, vendar so ga kmalu nato prijeli.

Na parnikih, ki so debelo tlakani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

5. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
8. avgusta: Europa v Bremen Rex v Genoa
12. avgusta: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
13. avgusta: Ile de France v Havre
15. avgusta: Paris v Havre
19. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
20. avgusta: Vulcania v Trst
21. avgusta: Bremen v Bremen
22. avgusta: Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa
26. avgusta: Queen Mary v Cherbourg Washington v Havre

28. avgusta: Ile de France v Havre Europa v Bremen
2. septembra: Normandie, Havre Aquitania, Cherbourg
5. septembra: Paris v Havre Bremen v Bremen Rex v Genoa
8. septembra: Saturnia v Trst
9. septembra: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
10. septembra: Champlain v Havre
12. septembra: Ile de France v Havre Berengaria v Cherbourg Europa v Bremen
16. septembra: Normandie v Havre
17. septembra: Aquitania v Cherbourg
19. septembra: Conte di Savoia v Genoa
22. septembra: Bremen v Bremen
23. septembra: Lafayette v Havre Washington v Havre Queen Mary v Cherbourg
26. septembra: Paris v Havre Vulcania v Trst
29. septembra: Europa v Bremen
30. septembra: Normandie v Havre

V JUGOSLAVIJO
V MANJ KOT 7 DNEH
QUEEN MARY
Kraljica vseh morja; krasna izdelava. Nenadkriljive kabine tretjega razreda in prostorni javni prostori.
Odplutja iz New Yorka preko Chelbourga.
12. in 26. avgusta; 9. in 23. septembra
BERENGARIA **AQUITANIA**
12. sept., 1. okt. 19. avg., 2. sept.
Tudi Moderne Motorne ladje preko Havre
BRITANNIC **GEORGIC**
Za nadaljnje informacije se obrnite na lokalnega agenta ali na
CUNARD WHITE STAR
25 BROADWAY NEW YORK

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, Cloro in Illinois)
Joliet, Mary Bambich La Salle, J. Spelch Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Joe Zelene
KANSAS: Girard, Agnes Močnik Kansas City, Frank Zagar
MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec Steyer, J. Černe (Za Pennsylvania, W. Va. in Maryland)
MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Gouze Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic
MONTANA: Roundup, M. M. Panian Washoe, L. Champa
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
NEW YORK: Gowanda, Karl Strnisha Little Falls, Frank Manic
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slavnik
OHIO: Barberton, Frank Troha Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Kuwle Youngstown, Anton Kikelj
OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipavec Conemaugh, J. Brezovec Coverdale in okolica, M. Rupar Export, Louis Zupančič Farrell, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Kravn, Ant. Taušelj Luzerne, Frank Balloch Midway, John Zust Pittsburgh, J. Pogačar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schiffrer West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Strak Sheboygan, Joseph Kakeš
WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik trdnj potrdilo na svojo, katero je prejel. Zastopnike tople priporočamo.

NEGUŠ BEZ DENARJA

Kakor smo poročali, je bilo prvo dejanje abesinskega cesarja po njegovem povratku v London, da je angleško javnost pozval naj zbere sklad ki bi rabil za obrambo Abesinije. Neguš upa, da mu bo mogoče zbrati 2 milijona funtov šterlingov. Abesinski poslanik v Londonu dr. Martin pa je izjavil, da potrebujejo neodvisni Abesinci takoj najmanj sto le-

tal, da bi lahko začeli z novim bojem proti Italijanom. Najprvo pa je treba denar. Poročila, da je neguš ob svojem odhodu iz Abesinije vzel ogromen zaklad s seboj, je označil poslanik za napačna. Haile Selassie ima ta čas samo 9000 funtov šterlingov, to je komaj toliko, kolikor bo potreboval, da spravi sebe in svoje spremstvo v Abesinijo nazaj.

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena	30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena	25
HUMORESKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena	80
Trda vez. Cena 1.-	
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	25
PO STRANI KLOBUK. 159 strani. Cena	50
POL LITRA VIPAVCA. spisal Felgel, 136 str.	60
PREDREŽANI, PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena ..	25
SANJSKA KNJIGA	60
SANJSKA KNJIGA	60
SLOVENSKE ŠALJIVEC. 90 strani. Cena	40
SPAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	30
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	30
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena ..	70
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi Salogro "Vse naše"). 180 strani. Cena	50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA	150
VESELE POVESTI. 79 strani. Cena	35
ZENINI NAŠE KOPRNELE. 111 strani. Cena ..	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Advertise in "Glas Narodz"